

תת"ע 10712/01/21 - סהר שנייצר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע א-21-10712 מדינת ישראל נ' שנייצר
תיק חיזוני: 10251776026

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלא
מבקש	סהר שנייצר
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

עוסקין בבקשת לביטול החלטה מיום 12.5.21 למחיקת בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 7.2.21.

עינתי בטיעוני הצדדים בבקשתם ובתגובהם.

בית המשפט עיתר בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיימן חשש שנגרם לו עיות דין.

אשר לתנאי הראשון - בבקשת המבוקש לביטול פסק דין שניית בהיעדרו נקבעה לדין ליום 12.5.21; ומשהמבקש לא התיצב לדין שנקבע, הורתי על מחיקת הבקשה. לטענת המבוקש, הוא לא קיבל זימון למשפט ולא ידע על קיום הדיון, 12.5.21, על אף פניות לקבלת מידע על התקיק. אלא שעלה פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדין ליום 23.4.2021 לבקשתו של המבוקש, ת.ז., כתובתו, וכן סטטוס המסירה ותאריך הדיון, נמסרה ביום 27.3.2019 לידי הנמען הכלולת את שמו של המבוקש, ת.ז., כתובתו, וכן סטטוס המסירה ותאריך הדיון, נמסרה ביום 23.4.2021 לבקשתו של המבוקש "ידי הרשות", וחתימת המתקבל מופיעה על אישור המסירה; אך שקיימת אינדייקציה ברורה לזמן המבוקש לדין שהוא קבוע ליום 12.5.21, וזאת נוכח אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט; ואין בטענת המבוקש בכללא, כי לא קיבל זימון לבית המשפט, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובטה בראיה כלשהי; והmoboksh לא הציג ראייה או אסמכתא כלשהו שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חיפה) 27308-03-19 משה מתוק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.03.2019); וראו גם עפ"ת (מחוזי חיפה) 22443-05-21 רבייע נ' מדינת ישראל, 13.6.21, בפסקה 6.

יווער, כי גם לדין ביום 7.2.21 בו נשפט המבוקש בהיעדרו זמן המבוקש כדין, והזמנה לדין נמסרה לו במעמד מסירת הדוח.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי הייתה הצדקה להיעדרו של המבוקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אין בטענת המבוקש, כי ברצונו להגיא להסדר, וכי ביצע את העבירה בתום לב, כדי להצדיק להיעדר לבקשתה מן הטעם של עייפות דין; והmobkash לא הצבע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה, ונדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעייפות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנהן סאלם** (פורסם בנובו, 25.03.2018)).

גם העונש שהושת על המבוקש (3 חודשים פסילת מינימום בפועל וענישה נלווה) הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעייפות דין.

הmobkash קיבל (פעמיים) את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחתת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנהן סאלם** (פורסם בנובו, 25.03.2018); רע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחים** (פורסם בנובו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניית מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ב' אב תשפ"א, 11 יולי 2021, בהעדר הצדדים.